

www.velkygrob.sk

Život vo Veľkom Grobe

ročník II. číslo 2 / DECEMBER 2014

časopis občanov obce Veľký Grob

**MARTIN VRBJÁR
Z VEĽKÉHO GROBU
OBSADIL NA
MAJSTROVSTVÁCH
SVETA V NATURÁLNEJ
KULTURISTIKE
V JÚNI 2014
NÁDHERNÉ
3. MIESTO!,
str.8.**

**„ĽUDSKÁ NEOCHOTA
V AKOMKOLÍVEK
ZMYSLE MA VŽDY
ZNECHUTÍ“,**

**hovorí Mgr. art. Alžbeta
Bukoveczká, známa umelkyňa,
žijúca vo Veľkom Grobe., str.4.**

**Mgr. Ján Sucháň
krstil vo Veľkom
Grobe ďalšiu svoju
knihu, str.12.**

ŽELÁME POHODOVÉ VIANOCE A ÚSPEŠNÝ ROK 2015!

Vážení spoluobčania, priatelia, obyvatelia obce!

Sme na konci roku 2014 a zároveň na prahu nového roku. Máme za sebou voľby starostu obce a poslancov do obecného zastupiteľstva na funkčné obdobie 2014-2018. Je pre mňa príjemným prekvapením, úspechom a zároveň veľkým záväzkom voči Vám voličom, občanom, aby sme spoločne pokračovali v práci, ktorú sme začali v predchádzajúcich rokoch. Každý z nás vie, že obecné zastupiteľstvo a starosta musia tvoriť zohratý tím, kde obecné zastupiteľstvo na jednej strane rozhoduje o všetkých základných otázkach obce a tvorí tak program jej rozvoja a na strane druhej kontroluje starostu, ako tento program naplňa. Ani ten najlepší starosta bez podpory tvorivého a zodpovedného prístupu poslancov obecného zastupiteľstva veľa nedokáže. Rovnako ako obecné zastupiteľstvo, zložené zo samých odborníkov, bez spoľahlivého a svedomitého starostu. Len zásluhou Vás, občanov, vieme pokračovať v naplňaní cieľov a naďalej krok za krokom premietnuť Vaše potreby do skutočnosti. Ciele sú stanovené a zase len toto štvorročné volebné obdobie nám ukáže, do akej miery sme ich schopní naplniť.

Mnohí z Vás mi reprodukuje Vaše myšlienky o potrebách našej obce. Ubezpečujem Vás, že každú Vašu pripomienku sa snažím uviesť do reality. Každému z nás záleží na tom, aby sme kúsok po kúsku zveľaďovali našu obec a ako prichádzajú príležitosti, snažíme sa ich využívať. Ako som už mnohokrát spomínal, spravili sme pre obec veľa práce menšieho, ale aj väčšieho rozsahu. Vízia do budúcnosti je jasná, neustále hľadanie finančných prostriedkov je úloha každej obce či mesta, obnova dediny vo všetkých smeroch je potrebná a ako náhle sa objavia rozvojové projekty, sme odhodlaní ich podať a po úspešnom vyhodnotení aj realizovať. Čo nás čaká v novom **volebnom období**? Už po tretíkrát v marci podáme žiadosť o poskytnutie dotácie na ministerstvo financií na riešenie havarijného stavu domu

smútku. Už v tomto období vybavujeme stavebné povolenie na stavbu nájomných bytov pod vinohradmi. Máme v pláne obnoviť a rozšíriť materskú škôlku, očakávame výzvy na opravu chodníkov (projekt na opravu chodníkov bol pripravený ešte v roku 2009 vtedajším starostom RNDr. Ladislavom Andorom), zberný dvor, kanalizáciu a aj obnovu budov v správe obce. Ja viem, poviete si, je to veľké sústo, ale keby sme vedeli z týchto spomenutých vecí zrealizovať iba časť, je to ďalší krok vpred. Takže, ciele sú stanovené, ideme ďalej. Verím, že aj naďalej bude súzvuk medzi občanmi a obcou, a tak ako predtým, i teraz očakávame každú pomocnú ruku aj od Vás, občanov.

Už nás delí len niekoľko dní od najväčších udalostí, na ktoré sa každoročne najviac tešíme, od vianočných sviatkov. Týždne dopredu sa na ne chystáme a dávame si pozor, aby sme na nič nezabudli. Robíme veľa pre to, aby sme pre seba a svojich drahých tieto dni urobili čo najkrajšími.

Veď každý z nás s vdakou prijíma

teplé ľudské slovo, pohladenie, či pohľad a svet sa stáva zrazu krajším. Človek sa musí vedieť tešiť i zo šťastia toho druhého, svojím postojom a činmi vyjadriť svoj úprimný vzťah k životu, k ľuďom, a tak dokázať, že je naozaj človekom.

Vážení spoluobčania, na záver mi dovoľte, aby som Vám poďakoval za silnú podporu a prejavenu dôveru v komunálnych voľbách, čo si nesmierne vážim, lebo to považujem za silný mandát a najmä silný záväzok voči Vám pre ďalšie obdobie. Prajem Vám pokojné a radostné prežitie Vianočných sviatkov v kruhu najbližších, mnoho splnených prání pod vianočným stromčekom a v novom roku 2015 veľa zdravia, lásky, pohody a každodenných úspechov v osobnom i v pracovnom živote!

*Viliam Rigo
starosta obce Veľký Grob*

Zvolení poslanci na volebné obdobie 2014 - 2018

Roman Brinza

Ing. Peter Fabuš (*zástupca starostu*)

Ing. Vladimír Fiala

Stanislav Krajčovič (*zatiaľ nezložil poslanecký sľub*)

Jozef Šenkárik

Jaroslav Uher

Vlasta Zimmermanová

a starosta obce, Viliam Rigo

Zamestnanci obecného úradu Veľký Grob

Mgr. Karin Uherová, Eva Lantajová – úradníčky

Bibiána Rajčeková – ekonómka

Ludovít Mézeš – kontrolór obce

Tibor Holčík – údržbár

Anna Lineková - správca kultúrneho domu

Jozef Kmeťo, Jaroslav Rašo – pracovníci pre VPP

5. decembra 2014 opäť vo Veľkom Grobe zažiaril vianočný stromček.

Tohtoročný vianočný stromček vo Veľkom Grobe daroval Ján Budaj, dôchodca z obce. „Osadiť“ ho pomohli zamestnanci obecného úradu s pomocou žeriavu a nákladného auta. Stromček sa prvýkrát v tomto roku rozžiaril 5. decembra, v predvečer Mikuláša, a iste potešil nielen deti, pretože k adventnej atmosfére neodmysliteľne patrí každý rok a robí obec čarovnou, plnou očakávania z nadchádzajúcich najkrajších sviatkov roka. Ale stromček je tu samozrejme aj z ďalšieho vážneho dôvodu – aby Ježiško potrafil aj do Veľkého Grobu a nezabudol obdarovať všetky dobré deti a ľudí s dobrým srdcom a láskou k blížnemu. :)

-R-

„Ľudská neochota v akomkoľvek zmysle ma vždy znechutí“, hovorí Mgr. art. Alžbeta Bukoveczká, známa umelkyňa, žijúca vo Veľkom Grobe.

Mgr. art. Alžbeta Bukoveczká, operná speváčka, žijúca v súčasnosti vo Veľkom Grobe, sa narodila v Bratislave v starej „prešpuráckej“ rodine, v ktorej sa bežne hovorilo maďarsky, nemecky a slovensky. Po maturite na gymnáziu ju prijali na Konzervatórium do speváckej triedy Magdy Moryovej. V štúdiách potom pokračovala na VŠMU, v speváckej triede Anny Hrušovskej a skončila s diplomom koncertného a operného spevu. Ona takto retrospektívne hodnotí svoje umelecké začiatky:

„Absolvovala som postavou Rusalky v Dvořákovskej opere a druhou dámou v Mozartovej opere Čarovná flauta. Moja speváčka dráha sa ubrala však koncertnou dráhou. Bola som 10 rokov slobodný umelec, čo sa v minulom režime nepraktizovalo. Nakoľko som nebola viazaná divadlom, mohla som pre agentúru Slovkoncert a Sekciu koncertných umelcov Zväzu slovenských skladateľov spievať veľké množstvo koncertov a premiér diel na Slovensku, v Čechách i v zahraničí (Varšava, Moskva, Praha, Berlín, Leningrad, Budapešť, Viedeň). Popri klasickom a romantickom repertoári som premiérovala skladby slovenských i zahraničných skladateľov 20. storočia (Parík, Novák, Očenáš, Domanský, Hatrík, Kresánek, Bokes, Tandler, Hába, Lutoslawski, Bartók, Haubenstein-Ramati a iných). V slovenskom rozhlase som nahrala vyše 90 zvukových záznamov, spolupracovala som s Československou televíziou aj s vydavateľstvom Opus (profilová LP platňa a spolupúčinkovanie na ďalších štyroch „elpéčkach“).

o Nasledovali 80-te roky...?

- Áno, od roku 1983 som sa začala postupne venovať i pedagogickej činnosti. Teraz pôsobím

na Konzervatóriu v Bratislave v odbore Operný spev a Operetná špecializácia. Do 31. augusta 2014 som bola 13 rokov vedúcou oddelenia operného spevu na Konzervatóriu. Po otvorení hraníc som 10 rokov pracovala ako pedagóg spevu v Rakúsku, viedla som Majstrovský kurz spevu v Barcelone, sama som mala koncert v Barcelone a Lleride.

o Ako Vy hodnotíte svoj život? Ako plnohodnotný, zmysluplný, naplnený – máte stále nové a nové plány, ambície? Aké...?

- Mój život bol a je stále naplnený hudbou, spevom a veľmi dobrými medziľudskými vzťahmi s kolegami, s ktorými som roky mala spoločné projekty, vystúpenia a s ktorými dodnes spolupracujem. Mala som veľa možností prezentovať svoj talent doma i v zahraničí a teší ma, že môžem vychovávať ďalšie generácie operných spevákov. Desiat rokov som učila hlasovú techniku a spev na hereckej fakulte VŠMU, medzi mojich známych študentov patria herci Skrúcaný, Noga, Stanke, Gogál, Mičková a ďalší.

o Čo Vás vie naštartovať k aktivite, a čo naopak Vás vie znechutiť?

- Všetko nové, rozumné, do čoho sa ľudia v mojom okolí púšťajú, je pre mňa hodné záujmu aj energie. Ľudská neochota v akomkoľvek zmysle ma vždy znechutí.

o Ako sa Vám býva vo Veľkom Grobe? Ako by ste hodnotili úroveň života vo Vašej obci za posledné roky?

- Do Veľkého Grobu som prišla za kludom

a pokojom. Potrebujem ho pri každodennom množstve hudby, ktoré absorbujem počas povinností spojených s hodinami spevu, koncertov, skúšok, absolventských výstupov aj operných predstavení. Musela som si zvykať na spôsob spolunažívania obyvateľov Veľkého Grobu, ktorý je tu zabehnutý už generácie. Snažila som sa, aby ma ľudia mohli prijať, aj keď som ozaj mestský človek a videla som tu prvýkrát ako rastie petržlen.

Vážim si každú aktivitu obyvateľov v Grobe, snahu o zmenu bežného stereotypu. Sama viem amatérsky spevácky súbor „Grobanka“ už 7 rokov. Máme za sebou celý rad výborných vystúpení a prehliadok speváckych súborov. Nadšenie členov zboru ma na každej skúške teší a často ma znova naštartuje, keď prídem unavená z Bratislavy.

o Ako pedagogička – máte aj doslova povinnosť vychovávať mladú generáciu... Určite vidíte rozdiely medzi mladými kedysi a dnes. Myslíte, že je to normálne a dá sa s tým naučiť žiť, alebo na negatívnejšie javy v živote mladých netreba pozerať ľahostajne, skrátka – treba zaujať stanovisko...? Ako Vy vnímate dnešných mladých ľudí?

- Po nežnej revolúcii sa aj u nás zmenil život. Považujem za výborné, že mladí môžu cestovať a môžu študovať na školách, ktoré si vysnávajú. Spevácka škola na štátnom Konzervatóriu má najlepšie výsledky na Slovensku a je uznávaná aj v zahraničí. Naši speváci študujú a spievajú po celej Európe. Myslím si, že mladých treba vidieť pochopiť. Mám vo svojej speváckej triede 8 študentiek, ich priemerný vek je 21 rokov. Všetky s krásnym hlasom a dobrou pracovnou morálkou. Štúdium je šesťročné. Napríklad, vo štvrtom ročníku mám študentku, ktorá nosí dlhé tmavo-tyrkysové vlasy, čierne nechty a kovové okrasy v nose, ušiach aj v perách. Spieva výborne, aj v ostatných predmetoch je v ročníku najlepšia. Na hodine spevu, na skúške, na koncerte, okrasu z pery vyberie, aby jej neprekážala. Nemám dôvod ju napomínať, lebo prvoradá je jej dobrá práca, spevácke výsledky a vzťah ku mne. Jej osobný život patrí jej. Takto by sme mali hodnotiť dnešnú mládež. Ak dobre pracujú, môžeme im tolerovať výstrelky, ktoré nie sú celkom podľa našich predstáv.

o Čo sa Vám na Vašom živote páči a čo by ste rada zmenila, resp. nechceli by ste viacej zažiť?

- Okrem hudby, spevu a výborných kolegov

sú pre mňa najdôležitejšie dobré vzťahy s manželom, synmi a ich partnerkami, vnukom a vnučkami. Zatiaľ sa to darí, sme veľa spolu a máme veľa pekných spoločných zážitkov. Nerada by som zažila nehody v rodine.

o Vaše krédo života, ktoré je Vášmu srdcu blízke?

- Verím, že v každom človeku je dobro, len ho treba skúsiť nájsť. Moje roky aktívneho spievania a práca s mladými ma naučili empatii a tolerancii.

o Ktorá ľudská vlastnosť Vám je zo srdca najodpornejšia a ktorá najmilšia?

- Mám rada otvorených, úprimných ľudí, vypočítavosť a falošnosť môžem ťažko tolerovať.

o Poviete nám, ako zvyknete prežívať Vianočné chvíle? Aké máte v rodine tradície, čo napríklad pripravujete na Štedrovečerný stôl? Prezradíte nám nejaký recept?

- Vianoce sú sviatkom, kde sa schádzame na večeru všetci, máme rybu, šaláty, sladkosti. Kvôli obedu prídu synovia často aj skôr, máme totiž obľúbenú „bobalku“. Jemné biele pečivo nakrájané na tenké plátky, zalejeme horúcim mliekom, vyložíme na tanier, polejeme rozpusteným maslom, medom, posypeme strúhanými orechmi a cukrom. Všetci to milujú.

o Čo by ste zaželeli čitateľom a Vaším spoluobčanom pod Vianočný stromček a následne do Nového roku 2015?

- Želám všetkým veľa lásky, lebo bez nej nemáme šťastia, ochotu napraviť vzťahy, ak sa

pokazili a to najdôležitejšie – dobré zdravie!

pýtala sa: Mgr. Alena Jaššová

foto: archív umelkyne

Poznámky k Adventu a Vianociam...

Stojíme pred Vianočnými sviatkami – ale ako dospelým sa nám Vianoce môžu zdať ako niečo vzdialené, nepochopiteľné – máme pocit, že s tým čo ohlasujú – lásku, pokoj, spolupatričnosť, akoby nepatrili do dnešného sveta, plného ľudskej tiesne, neistoty, sebeckosti, samoty, opustenosti... Predsa však pociťujeme vo svojej duši nádej – že svet je iný, že nie je nechaný napospas sám sebe. Súvisí to s tým, čo je samotnou podstatou Vianoc: Boh sám prišiel do tohto sveta. Neopustil ho v Jeho biede, beznádeji, tiesni. Sám sa stal človekom, vstúpil do sveta ľudí, aby ho urobil ľudskejším. Ježišovo narodenie v Betleheme – prebúda v človeku túžbu po vládnejšom svete, po svete, v ktorom je láska silnejšia ako nenávisť a sebeckosť, v ktorom svetlo rozjasňuje temnotu. Ježišovo narodenie je prísľubom – že všetko nezostane po starom – že Boh v tomto svete chce dosiahnuť niečo nové – že chce svet premieňať svojou **Láskou**. Sláviť vianočné sviatky má zmysel iba vtedy, keď nás to posilní do ďalšieho života. **Ako nám Vianoce môžu pomôcť žiť lepšie, dokonalejšie, radostnejšie? Ako nás privedú späť ku koreňom môjho života a možno mojej viery? Zo starých koreňov vyrastá vždy nový život. Vo Vianociach by sa nám mohlo splniť to, čo nám Boh zaslúbil ústami proroka Izaiáša : „ Ale tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslabbnú, chodia, a neustávajú.“ (Iz, 40,31)**

Každý z nás môže počas Vianoc sláviť svoj nový začiatok, ten začiatok nám sprostredkúva sám Boh tým, že vstúpil do nášho času a sveta.

Stojíme pred Vianočnými sviatkami – tomuto času hovoríme **Advent**, čo znamená príchod. Príchod čohokoľvek do nášho života

je vždy spojený s čakaním – stará múdrosť hovorí, že ten, kto čaká, ten nemá čas. Ten, kto čaká, je napätý, dúfa a je sústredený na určitý cieľ. Cieľom predvianočného čakania je sviatok, oslava nášho poludštenia, nášho sebauvedomenia, nášho stretnutia s tým, čo nás presahuje, čo vždy bude aj tajomstvom. Možno vás to prekvapí, ale nielen my čakáme, čaká aj náš Boh. Čaká, že sa otvoríme životu v láske a v pravde... V očakávaní sa stávame otvorenejšími – vzniká v nás túžba a pocit, ktorý nám hovorí, že sami so sebou si nevystačíme... Kto nedokáže čakať, ten niečo dôležité stráca. Ten, kto si hneď musí splniť každé prianie, sa stáva závislým od akejkoľvek potreby. Čakanie nás vnútorne oslobodzuje. Ak – sme ochotní a schopní čakať na splnenie svojho priania, potom zvládneme aj napätie, ktoré v nás očakávanie prebúda. Keď očakávame niečo tajomné, zisťujeme, že sme viac, ako to, čo si môžeme dať. Čakanie nám ukazuje, že to podstatné nám musí byť darované.

Prajem Vám požehnané vianočné sviatky a veľa pekného v novom roku 2015!

Ale najmä Vám prajem, aby ste sa počas Vianoc a na začiatku nového roka pýtali sami seba: „Čo si skutočne prajete? Čo skutočne potrebujete? O čo sa usilujete a čo chcete získať?“

Keď sa svojich prianí vzdáme, často totiž zistíme, že by sme si možno nemuseli nič priať, že by sme vlastne mali byť za život, ktorý nám daroval Boh, vďačný. Je fajn, že si môžeme vybrať, či si budeme niečo zasa priať – alebo budeme „len“ ďakovať – je to na nás...

Mgr. Pavel Kollár, ev. farár Veľký Grob

Rodáci z Veľkého Grobu

Atentát na následníka rakúsko-uhorského trónu Františka Ferdinanda v júni 1914 v Sarajeve bol rozbuškou, ktorá zapálila vojnový oheň v Európe a viedol k sérii rozhodnutí, smerujúcich k vypuknutiu prvej svetovej vojny. Táto vojna, ako prvá v dejinách nazvaná svetová, prebiehala na viacerých kontinentoch a jej dôsledky poznačili takmer celý svet. Nespôsobilala len podstatné politické zmeny, ktoré upravili tvár dovtedajšej Európy, ale vyvolala tiež rozvoj nových technológií a komunikačných prostriedkov. Začala ňou nová éra v dejinách ľudstva. Vojna zmenila život miliónov ľudí a zasiahla aj obyvateľov Veľkého Grobu. Otcovia rodín, synovia, bratia museli nastúpiť vojenskú službu a opustiť svoje domovy a mnohí sa z frontu už nevrátili späť. V archívnych dokumentoch sa nám podarilo objaviť mená 24 vojakov pochádzajúcich z našej obce, ktorí položili život na bojiskách tohto obrovského konfliktu, pričom sa nedá vylúčiť, že padlých z našej obce bolo i viac. Velkogrobčania, ktorí narukovali do armády v rokoch 1914-1918, boli prevažne príslušníkmi pešieho pluku č. 72. Práve matriky padlých tohto útvaru, uložené vo Vojenskom historickom archíve v Bratislave, poskytujú mnoho cenných informácií o jednotlivých vojakoch. Okrem mena, dátumu a miesta narodenia obsahujú aj údaje o vierovyznaní, rodinnom stave, povolání, ako i o mieste smrti a pohrebu. Vojaci z Grobu pôsobili aj v 13. pešom honvédskom pluku, 14. honvédskom pluku a 19. prápore (pluku) horských strelcov. Bojovali na území dnešného Poľska, Ukrajiny, Talianska či na Balkáne.

Nazbierané údaje o našich padlých rodákoch uvádzame chronologicky, podľa dátumu úmrtia a v nasledovnom poradí: meno a priezvisko, rok a miesto narodenia, vierovyznanie, stav, zamestnanie, rota, hodnosť, dátum a miesto úmrtia, dátum a miesto pohrebu (ak sa líšia od dátumu a miesta úmrtia), príčina úmrtia, meno duchovného, ktorý vykonal zápis:

Jozef Gumbir, 1880, Veľký Grob, r.k., ženatý, roľník, pešiak – domobranec, 24.8.1914 pri obci Hodów, okres Zborov, Halič, zostal na bojovom poli, padol v boji, dodatočne zapísal poľný kurát František Kovalčík.

Ján Pagáč, 1890, Veľký Grob, evan., ženatý, obuvník, 12., pešiak, 19.9.1914 pri Lubline, Poľsko, zostal na bojisku, padol v boji, poľný kurát Heinrich Hajdyn.

Pavol Rajt, 1886, Veľký Grob, evan., ženatý, nádenník, 9., pešiak, 23.10.1914 pri Berolzice, Radom, Poľsko, zostal na bojovom poli, strelná rana do hlavy, poľný superior Rafael Kozák.

Štefan Hébert, 1884, Veľký Grob, evan., slobodný, roľník, 1., pešiak v zálohe, 14.12.1914, južne od Janprotu, obvod Olkusz, padol v boji, poľný kurát Július Fekete.

Ján Ráso, 1886, Veľký Grob, evan., ženatý, roľník, 6., pešiak, 26.6.1915 Doberdo, obvod Gorica, Prímorie, zostal na bojovom poli, padol v boji, poľný kurát

Heinrich Hajdyn.

Michal Gálik, 1884, Veľký Grob, evan., ženatý, stolár, 10., čatár, 26.6.1915, Halič, zostal na bojovom poli, padol v boji, poľný kurát Heinrich Hajdyn.

Pavol Kmeťo, 1883, Veľký Grob, r.k., ženatý, robotník, pešiak – domobranec, jún/júl 1915 pri Lvove, Halič, zostal na bojovom poli, padol na bojisku, dodatočne zapísal kurát Viliam Drábek.

Pavol Rajt, 1887, Veľký Grob, evan., ženatý, roľník, 7., pešiak, 29.7.1915 na planine pri Doberdo, obvod Gorica, Prímorie, zostal na bojovom poli, padol v boji, poľný kurát Heinrich Hajdyn.

Ján Pätoprstý, 1884, Veľký Grob, 4., pešiak – domobranca, 30.8.1915 pri Ciermierzyńce, Halič, padol v boji, poľný kurát Wilhelm Ujhelyi.

Ján Köszezi, 1875, Veľký Grob, evan., ženatý, nádenník, vojak v zálohe, 6.10.1915 v zajatí v Tocku, gubernia Samarská, Rusko, 6.10.1915 na cintoríne v Tocku, týfus, dodatočne zapísal poľný kurát František Kovalčík.

Jozef Rajtík, 1880, Veľký Grob, r.k., ženatý, murár, 12. 6. 1916 pri rieke Prut, Bukovina.

Juraj Puškáš, 1889, Tárnok, r.k., pešiak – domobranca, 11.7.1916 v brigádnom zdravotníckom ústave č. 10 v meste Fier, Albánsko, 11.7.1916 na vojenskom cintoríne vo Fieri, hrob č. 33, cholera, poľný kurát Reuter.

Ján Brinza, 1893, Veľký Grob, evan., roľník, 7., pešiak – domobranca, 7.8.1916 pri Troscianii, obvod Zloczów, Halič, 8.8.1916 pri Troscianii, padol v boji, poľný kurát Domcsek.

Ján Steinhübel, 1877, Veľký Grob, 1., pešiak – domobranca, 5.10.1916 v Drači, Albánsko, srdcová chyba, poľný kurát Winkler.

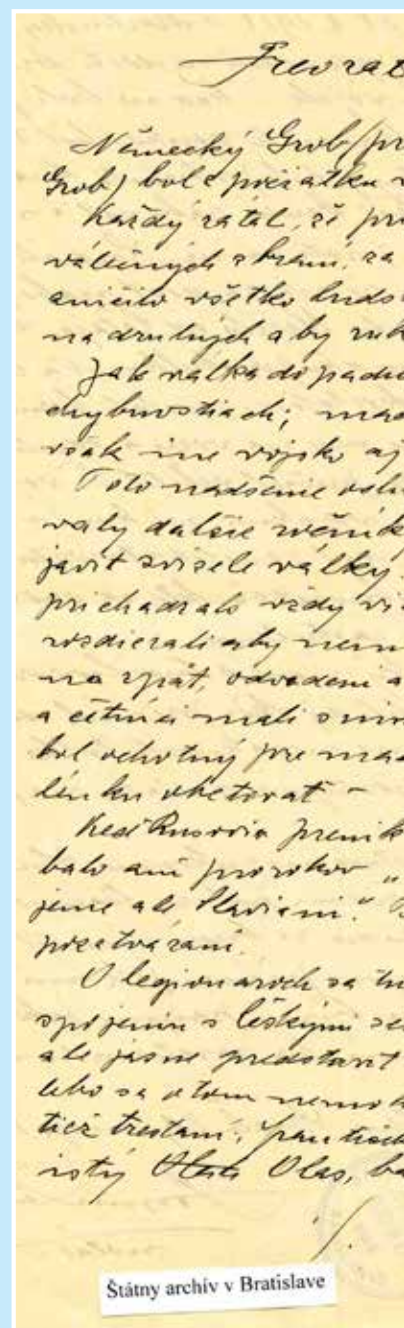
František Horvát, 1884, Veľký Grob, r.k., ženatý, robotník, 1., pešiak, 23.5.1917 Gorica, Prímorie, Slovinsko, na bojovom poli zasiahnutý ručným granátom, poľný kurát Ludovít Ballon.

Michal Lehocký, 1892, Veľký Grob, evan., ženatý, robotník, bojový vlak, pešiak, 7.9.1918 v poľnej nemocnici v St. Stino di Livenza, 8.9.1918 na cintoríne v St. Stino di Livenza, zápal pľúc, horúčka, poľný kurát Heinrich Hajdyn.

Michal Vajnorský, 1884, Veľký Grob, evan., ženatý, roľník, 5., slobodník, kaprál, 5.10.1918 v c. a k. nemocnici v Trnave, 7.10.1918 na vojenskom cintoríne v Trnave, poľný superior František Ferenyi.

Nie všetky rodiny narukovaných vojakov mali to šťastie, že sa dozvedeli aspoň to, kde padol alebo kde bol pochovaný ich drahý manžel, syn či brat, mnohí vojaci boli nezvestní a rodiny márne čakali na správy o nich. Týchto nezvestných vojakov za určitých podmienok

vyhlasovali neskôr za mŕtvych, súd nestanovil presný dátum zmluzovania pripočítal dva dni, deň uznaný za dátum, ktorým Nezvestných Velkogrobčanov v priebehu 20-tych rokov mŕtvych, bolo spolu 7, uviedol poradí. Informácie o vŕtvých sa nachádzajú v štátnom archíve v Bratislave. **Ján Grénus**, vojak pešieho pluku, 8.10.1886 vo Veľkom Grobe, ktorý sa zúčastnil prvej svetovej vojny na bojisku a bol od 11.4.1918 súdu v Bratislave z 9.

Štátny archív v Bratislave

vojna a prvá svetová vojna

tych tým spôsobom, že m smrti, ale k obdobiu ich roky a následne bol daný rý dotýčný vojak neprežil. ov, ktorých súd v Bratislave y 20. storočia vyhlásil za ádzame ich v abecednom ojakoch vyhlásených za dokumentoch uložených ave.

o pluku č. 72, narodený e, evan., ženatý, nádenník, svetovej vojny na ruskom 5 nezvestný, bol výrokom 4.1926 (ktorý nadobudol

platnosť 30.7.1926) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 11.4.1917.

Viliam Marko, vojak pešieho pluku č. 72, narodený dňa 9.11.1898 vo Veľkom Grobe, evan., slobodný, stolársky pomocník, ktorý sa zúčastnil prvej svetovej vojny v rokoch 1917-1918 na talianskom bojisku a bol od 20.10.1918 nezvestný, bol výrokom súdu v Bratislave z 8.5.1926 (ktorý nadobudol platnosť 14.6.1926) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 20. 10.1920.

Štefan Lantaj, vojak pešieho pluku č. 72, narodený 16.11.1880 vo Veľkom Grobe, evan., ženatý, roľník, ktorý sa zúčastnil prvej svetovej vojny na ruskom bojisku a v boji dňa 26.7.1916 sa stal nezvestný, bol výrokom súdu v Bratislave z 31.12.1923 (ktorý nadobudol platnosť 6.4.1925) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 27.7.1918.

Ján Sagát, vojak bývalého honvédskeho pešieho pluku č. 13, narodený 9.5.1881 vo Veľkom Grobe, evan., ženatý, robotník, zúčastnil sa bojov na ruskom fronte v septembri 1914, bol výrokom súdu v Bratislave z 30.9.1924 (ktorý nadobudol platnosť 11.12.1924) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 1.10.1916.

Juraj Švarc, vojak bývalého honvédskeho pešieho pluku č. 13, narodený 7. 5.1878 vo Veľkom Grobe, evan., ženatý, stolár, zúčastnil sa bojov na ruskom fronte 29.8.1914, bol výrokom súdu v Bratislave z 31.12.1924 vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 30.8.1916.

Ján Vozár, vojak honvédskeho pluku č. 14, narodený 2.6.1872 vo Veľkom Grobe, evan., ženatý, nádenník, zúčastnil sa bojov na ruskom fronte v roku 1917, bol výrokom súdu v Bratislave z 31.12.1924 (ktorý nadobudol platnosť 5.4.1925) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 31.12.1919.

Ján Wagala (Vagala), vojak 19. práporu horských strelcov, narodený 1.9.1886 vo Veľkom Grobe, evan., ženatý, nádenník, zúčastnil sa bojov na ruskom fronte v auguste 1914, bol výrokom súdu v Bratislave z 31.1.1925 (ktorý nadobudol platnosť 21.5.1925) vyhlásený za mŕtveho a stanovil sa deň, ktorý neprežil na 31.8.1916.

Ako vojnu vnímali jej súčasníci a aké postoje mali k vyhláseniu Československej republiky, zachytil vo svojej správe, uloženej tiež v Štátnom archíve v Bratislave, miestny notár Čeněk Pospíšil v roku 1928. V nasledujúcich riadkoch ponúkame jej doslovný prepis.

Prevrat

Nemecký Grob (pred vojnú Maďarský Grob) bol

z počiatku vojnu nadšený. Každý rátal, že pri terajšej dokonalosti válečných zbraní, za dva mesiace by sa zničilo všetko ľudstvo, že tedy než dojde na druhých aby rukovali bude po vojne.

Jak válka dopadne nebol nikto v pochybnostiach; maďari a nemci zvíťazia, však iné vojsko aj tak za nič nestojí.

Toto nadšenie oslablo, keď sa povolavali ďalšie ročníky a keď sa začínali javiť svízele války. Ranených z bojišťa prichádzalo vždy viacej, sami si rány rozdierali aby nemuseli zase tak skoro na späť, odvedeni a povolani sa skrývali a četníci mali s nima dost práce. Každý bol pre maďarskou štátnou myšlienku obetovať toho druhého.

Keď Rusovia prenikali do Karpát nechýbalo ani prorokov „že mi to nevyhrajeme ale Slaviani.“ Boli tiež za to niektorí pozatváraní.

O legionároch sa tu nevedelo, o chystanom spojení s Českými zemiami slyšeli volačo ale jasne predstaviť si to nevedel žiadny lebo sa o tom nemohlo hovoriť a boli za to tiež trestaní, František Kovačič roľník Šarfia, istý Olas, bankový úradník Senec

O prevrate 28.X.1918 o Martinskej deklarácii 30.X.1918 dozvedeli sa dosťi brzo.

O postupu Č. vojsk – keď už boli pred Báhoňom. Maďarské vojsko /bol tu I. Budapešťský pluk/ strašili ľud, že až prindú Česi, budú rabovať a núkali ľudu zbrane proti nim. Lud ale týchto neprijal – že už sa dost nabojoval.

Keď sa Č. vojsko blížilo od Čataja, zahájilo maďarske prudkú prestrelku. Na ráz však sa zišli pred kostolom, zavolali formanov, nakládlí svoje veci na vozy a odjeli k Réce.

Hned na to prišiel veliteľ Č. vojska s niekoľkými vojakmi na koni s revolverom v ruke, dal zavolať starostu aby nechal vybubnovat, že kto sa opováži rabovať bude zastrelený.

Nastal veľký údiv a ľud hovorili. To sme mohli aj skôr pre nich dožiť aspoň by sme nezakusili tolko strachu.

O dva dni postupovali diaľej na fedymeš a Récu.

V obci nastalo uspokojenie. Hned sa roznieslo, že židom poberú licence a šenky a že židia sa budú muset poctive živiť svojou prácou jak iní ľud a nebudú hrubými pánmi jako dosial.

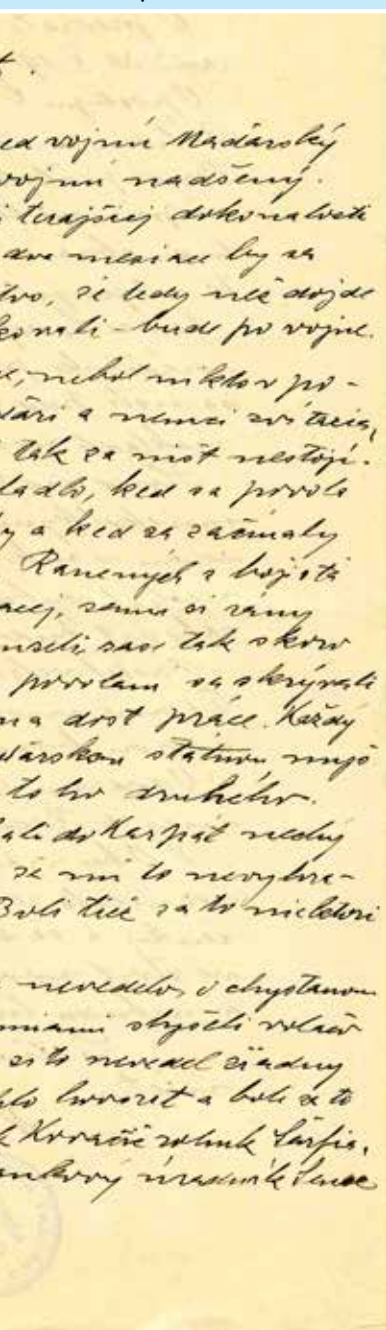
Listinného materialu u nás niet.

Nem. Grob 29. mája 1928

Pospíšil Čeněk notár

Keďže si v tomto roku pripomíname 100. výročie vypuknutia prvej svetovej vojny, chceli sme zaspomínať aj na našich rodákov, ktorí sa jej priamo zúčastnili a bohužiaľ sa domov už viac nevrátili.

pripravila: Ivana Fialová

Martin Vrbjár z Veľkého Grobu obsadil na Majstrovstvách sveta v naturálnej kulturistike v júni 2014 nádherné 3. miesto. Gratulujeme!

Martin Vrbjár rodák z Veľkého Grobu - sympatický mladík, vyštudoval Odbornú strednú školu s umeleckým zameraním a pracuje v reklamnej agentúre. Perfektne reprezentuje svoju obec Veľký Grob, ale aj zároveň Slovensko - na mnohých súťažiach v naturálnej kulturistike. Poďme sa s ním trochu porozprávať...

o Kedy si sa vôbec zoznámil s týmto športom - naturálnou kulturistikou?

- K číňkam a cvičeniu som „pričuchol,, už v 15tich, popri futbale a asi po roku vyhralo železo nad loptou. Prvú súťaž som vyskúšal v 2004, vtedy ako 17 ročný dorastenec a naturálna kulturistika si ma plne získala.

o Čo bolo rozhodujúce - motivujúce, že si sa rozhodol venovať práve tomuto druhu športu?

Ono to prišlo tak nejako samo, popri futbale, samozrejme obrázky v časopisoch boli inšpirujúce, veď ktorý mladý chalan by nechcel mať „veľké,, svaly a vymakanú postavu? Začali sme s kamarátmi cvičiť v miestnej posilňovni, kde cvičil aj môj tréner Viliam Rigo a ten mi dal aj podnet na súťaženie. A po prvej súťaži a dobrom umiestnení bolo rozhodnuté. Vtedy sa začala tak nejako aj písať história **ŠK Victorie - nášho klubu naturálnej kulturistiky a fitness**. A spoločným učením ohľadom tréningu a výživy sme prešli dlhú cestu(vývoj), rovnako aj priestory posilňovne a spolupracujeme dodnes, aj v ďalších veciach.

o Aké úspechy si dosiahol za tie roky čo sa naturálnej kulturistiky venuješ...?

- Hneď na prvej súťaži v 2004 na Aminostar natural Cupe v Martine som dosiahol na stupeň víťazov - 3.miesto v kategórii dorast do 18 rokov. Nasledovali nie veľmi vydarené dva roky v juniorskej kategórii a po 2 ročnej súťažnej prestávke som v 2010 absolvoval prvú sezónu medzi mužmi, ktorá bola vcelku vydarená. Na prvých dvoch súťažiach som získal 2.miesto vo výškovej kategórii do 174cm a odvtedy sa umiestňujem v podstate na popredných miestach vo finálovej 6tke či už na domácich pohárových, majstrovských súťažiach alebo aj na medzinárodnom poli (ME,MS).

o Ktoré športové ocenenia si vážiš najviac?

- Získal som už 2x bronzovú medailu na Majstrovstvách SR (2012 na domácej pôde vo Veľkom Grobe ,2014 v Kolárove), 2. miesto na medzinárodných Majstrovstvách Maďarska (2014 v Tatabányi), 2x cenu za najlepšiu voľnú zostavu súťaže (pre zmenu na súťažiach v ČR), ale môj najväčší úspech je určite bronzová medaila z Majstrovstiev sveta 2014 v Nitre!

o Čo ti tento šport dáva?

- Keďže sa snažím budovať svaly a formovať postavu v duchu filozofie tohto športu čistou, prirodzenou formou bez zakázaných zdraviu škodlivých látok, určite okrem dobrej fyzickej kondície (vzhľadu) aj pevné zdravie(chrípku som už nemal roky). Príprava na súťaž a diétovanie vyžaduje aj odhodlanie, motiváciu, pevnú vôľu

a sebazaprenie. Takže, určite sa potvrdzuje staré známe „v zdravom tele zdravý duch“ ☺

o Keď by chcel niekto začať s týmto športom, čo by mal vedieť a kedy by sa radšej do neho nemal púšťať?

- S kondičnou kulturistikou, cvičením a fitness ako takým, môže začať každý a kedykoľvek, ak nájde odhodlanie zmeniť svoju postavu. Či už schudnúť, nabrať alebo niekedy aj zo zdravotných dôvodov, ale každému začínajúcemu by som odporučil vyhľadať odbornú trénerskú pomoc, aby sa vyvaroval chybám, ako v technike cvičenia, tak aj v stravovaní, lebo v tomto športe to ide ruka v ruku. Ich správnym zladením a dodržiavaním sa výsledky dosahujú rýchlejšie.

A kto má už nejakú dobu odcvičené

„motiváciu, pevnú vôľu, môže si skúsiť aj súťažné pódium. V našej asociácii je dosť súťažných kategórií, je z čoho vyberať.

o Ako vyzerá taký týždeň u naturálneho kulturistu, keď sa naplno pripravuje na súťaž?

- V prvom rade je to o prísnom režime pravidelného tréningu a striktného stravovania. V mojom prípade to znamená

dennodenne skonzumovať 6 -7 diétnych jedál, v priemere 5 až 6 tréningov v trvaní cca 2hodiny, pozostávajúcich zo silovej časti s číňkami a kardio cvičenia na bicykli alebo bežiacom páse.

o Máš dobré podmienky pre tento šport?

- Jednoznačne povedať, či dobré alebo zlé, sa nedá. Každý kto sa pripravuje na súťaž sa snaží vytvoriť si ideálne podmienky v rámci svojich možností, či už výber cvikov podľa možnosti posilňovne, naplánovanie tréningov, príprava jedál a prispôbiť tomu každodenný režim, v práci aj doma. Takže, ako sa hovorí „kde je vôľa je aj cesta“. Príprava na súťaž je náročná časovo, fyzicky, psychicky aj finančne, každá pomoc a ušetrené euro navyše sa hodí. Veľmi mi pomáha aj to, že neplatím vstup do posilňovne, ktorú mám navyše kúsok od domu aj vďaka tomu, že sme ju vybudovali spolu s mojim trénerom a mentorom pánom Viliamom Rigom, súčasným starostom našej obce. Od mojich začiatkov mi radí v prípravách na súťaže a pomáha vo všetkom okolo súťaženia, takže veľká vďaka patrí jemu a samozrejme aj rodine a najbližšiemu okoliu, priateľom, kolegom za pochopenie, vždy mi vychádzajú v ústrety a „trpia“ občasnú náladu, spojenú s diétovaním. ☺

o Aké máš plány - čo sa týka reprezentácie do budúcnosti?

- Určite raz chcem, ako asi každý vyhrať súťaž, či už domácu alebo medzinárodnú. Tým samozrejme neskončí moja súťažná kariéra alebo cvičenie vôbec. Mój prvoradý cieľ je neustále sa zlepšovať, reprezentovať náš klub a obec a možno byť aj vzorom pre ostatných minimálne z môjho okolia. A hovorí sa, že svaly zrejú rovnako ako víno, čím staršie, tým lepšie, takže súťažiť a zbierať medaile tak dlho, ako sa bude dať.

☺

o Aké máš osobné plány – ako mladý chlapec, prezradíš?

- Keďže ešte bývam s rodičmi (nieže by mi s nimi nebolo dobre) určite sa raz chcem osamostatniť, nájsť vlastné bývanie, mať rodinu, čo dnes nie je zrovna ľahké, ale postupne sa dúfam podarí a samozrejme popri tom stále cvičiť a v rámci možností aj súťažiť.

pýtala sa: Mgr. Alena Jaššová

Veľký Grob sa vďaka špičkovej reprezentácii úspešne zviditeľňuje aj do zahraničia

V roku 2009 ešte ako poslanec obecného zastupiteľstva a zaniatený športovec a tréner Viliam Rigo – zorganizoval v obci 1. ročník NATURAL VICTORIA CUP Veľký Grob. Naozaj veľa prihlásených športovcov zo Slovenska – naturálnych kulturistov – zobrali absolútne vážne túto športovú akciu a predviedli sa v plnej kráse. Atmosféra bola dotvorená aj prostredím – veľkoplošnou obrazovkou, či skvelým moderovaním akcie. Sála praskala vo švíkoch, vyšportované telá mládencov, mužov, dievčat a žien sa profesionálne predviedli, obecnosť skandovalo za tónov rockových skladieb, ktoré sprevádzali vystúpenie každého jednotlivca. Naozaj perfektné! Sama som

zasla nad profesionálnym zvládnutím celej akcie. Viliam Rigo nenechal nič náhode. Zohratý tím organizátorov presne vedel, čo má robiť. Tento športový súboj naturálov – kulturistov, naozaj výborne zviditeľnil malú dedinku Veľký Grob a začalo sa o nej viac hovoriť. Po 1. ročníku nasledovali ďalšie, na ktorých sa prezentovali už aj pretekári zo zahraničia. Snahy a aktivita naturálnych kulturistov vyvrcholili až v prestížnej športovej akcii **Majstrovstvá sveta federácie INBA v naturálnej kulturistike mužov a fitness žien 27 až 28. júna 2014 v Nitre**. 179 súťažiacich z 20 krajín sveta súťažilo v 22 kategóriách. Prezidentom INBA Slovakia, čo je vlastne Slovenská asociácia naturálnej kulturistiky, je

Viliam Rigo, starosta obce Veľký Grob, ktorý hovorí: „Medzi svetovou špičkou nechýbali ani pretekári zo šaliansko-galantského regiónu, ktorí reprezentovali Slovensko. Už dlhoročným favoritom svetových a európskych podujatí je **Erik Tóth zo Šale, ktorý po tretí raz obhájil titul majstra sveta v kategórii muži nad 180cm. Martin Vrbjár z Veľkého Grobu so svojou životnou formou v silnej konkurencii špičkovo pripravených pretekárov z Austrálie, Ugandy, Indie, Nemecka, Holandska a Maďarska obsadil tretie miesto v kategórii muži do 170 cm!** Som nesmierne hrdý na to, že v takomto špičkovom športovom prostredí rezonovalo aj meno našej obce, a to výbornou reprezentáciou, čo urobilo aj dobré meno celému Slovensku!“

Zľava: Viliam Rigo prezident INBA Slovakia, Wayne McDonald vice prezident INBA Global, Tomáš Procházka prezident INBA Europe, Denny Kakos prezident INBA Global

- Mgr. Alena Jaššová -

Ako vzniklo Poľovníctvo vo Veľkom Grobe

Motto poľovníctva: „Zvelaďuj, chráň, staraj sa, aby aj budúce generácie mohli byť poľovníkmi“.

Od pradávna človek lovil zver pre obživu. V priebehu ďalšieho vývoja sa lov zveri povýšil na cielavedomú záujmovú činnosť, ktorá sa označuje ako poľovníctvo. Vývoj poľovníctva u nás sa postupne odkláňal od základných biologických princípov a od pôvodného účelu lovu - zabezpečiť lovcovi potravu a smeroval k skráteniu dlhej chvíle, ku kultivovanému zbožňovaniu trofejí, športovej strelbe, k plánovanej produkcii diviny, alebo dokonca k nápadnej manifestácii spoločenského postavenia v spoločnosti či solventnosti. V súčasnosti by sa však poľovníctvo malo chápať ako rozumné využívanie obnoviteľných prírodných zdrojov a ako nevyhnutný „manažment“ populácie poľovnej zveri. Poľovníctvo je súčasne aj významným ekonomickým prínosom a vďaka stáročným tradíciám predstavuje nezabudnuteľné sociálne hodnoty nášho kultúrneho dedičstva. Veríme, že čím viac ľudí bude chovať vzťahy medzi človekom, prírodou a poľovníctvom, tým väčšia bude pravdepodobnosť, že sa podarí zachovať rozmanitosť našej prírody, a teda aj zveri pre budúce generácie. Do kontextu tohto historického úvodu zapadá i vývoj poľovníctva v našich končinách. Kataster obce Veľký Grob patrilo do majetku grófa Pálffyho, ktorý mal i kaštieľ v obci. Väčší kaštieľ mal vo Voderadoch s veľkým parkom a zvernicou. Pozemky a poľovné plochy boli jeho vlastníctvom a teda i výkon práva poľovníctva a v zmysle zákona čl. 6/1872 a čl. 20/1883. Tento poľovnícky zákon prešiel v podstate po prvej svetovej vojne aj do právneho poriadku ČSR. O rozvoji poľovníctva vo Veľkom Grobe nie sú zachované žiadne písomné dokumenty. K dispozícii sú len dotyčné predmety tohto obdobia zachované v súkromných zbierkach. Vzácná je poľovnícka taška z roku 1900, ktorú daroval svojmu nabíjačovi pušiek 17 ročnému Jánovi Andorovi gróf z Voderád a Pálffyho za František Geglovič. V zmysle vyššie citovaných zákonov prestali platiť privilegované práva veľkostatkárov a právo poľovníctva a právo poľovníctva viazané na vlastníctvo pôdy dávalo sa voľne do prenájmu a tento zákon platil aj po 1. svetovej vojne. Opierajúc sa o tento zákon v našej obci vzniklo **prvé poľovnícke spoločenstvo** z radov občanov obce. V roku 1926 vydražili výkon práva poľovníctva na poliach títo poľovníci: **František Trieger – notár, František Keller – rektor v ev. av. školy, Martin Turcár – roľník, Daniel Budaj -kovo-roľník, Ján Andor – roľník, Ján Ingeli – roľník, zv. doktor Ingeli/ Šondor, Rudo Marcel – roľník zeman z P. Úľan/ Pusza Fedýmes, Pavol Kollár – roľník z Pavlic.** Jediný doklad, ktorý potvrdzuje, že poľovníci tu boli, je zbrojný pas vydaný Okresným úradom v Modre pod č. 11 922/1925 dňa 19.1.1926 na meno Ján Andor, roľník - bytom Nemecký Grob a oprávnený je držať jednu dvojručnú zbraň. Zbrojný pas je zachovaný v origináli. Prví organizovaní poľovníci mohli poľovať len na poliach. Háj- les bol naďalej majetkom voderadského grófa treba jednoznačne povedať, že grófi sa o revír vzorne starali. V gróbskom háji bola hájovňa, kde na poschodí býval hájnik. Dolu boli veľké priestory na posedenie po poľovačkách. Väčšie zariadenie mal gróf aj v háji v Abraháme. Vo Veľkom Grobe bol prvým známym hájnikom Jozef Varga z Nového Mesta nad Váhom. Tento bol hájnikom do roku 1934. Následne funkciu hájnika vykonával Aladár Tóth zo Sládkovičova. Bol prísny a o háj sa vzorne staral. Háj bol čistý s upraveným chodníkom. Ten bol hájnikom ešte aj v päťdesiatych rokoch, keď sa presťahoval do obce. Hájovňa aj s hospodárskym dvorom, pivnicou chradla, rozkradla sa a postupne zbúrila. V tom čase už háj prešiel do majetku správy štátnych lesov a nabral podobu akú má dnes. **Obrovská škoda!** Cez a po 2. svetovej vojne nastal útlm v poľovníctve. Zveri ubudlo, rozmohlo sa pytliactvo, lebo po vojne bolo veľké množstvo zbraní. Až v roku 1945 sa znovu poľovníctvo skonsolidovalo a utvoril sa poľovnícky spolok.

Tvorený bol z radov roľníkov a živnostníkov, ktorí vydražili gróbsky poľovnícky revír s výkonom práva poľovníctva. Poľovali nasledovní poľovníci/ **roľníci:** Michal Rášo, Ján Rášo, Pavol Andor, Vojtech Andor, Michal Šteinhübel, Štefan Pavle, **živnostníci:** Michal Senáši, Štefan Ingeli, Jozef Uher, Michal Zongor, Tomáš Hlinka, Juraj Zapletal, Július Pántik, Jaroslav Pospíchal. Časť z týchto poľovníkov vydražila i poľovnícky revír v Igrame. Poľovnícky spolok pôsobil a fungoval až do roku 1949. V roku 1949 obdržali výmer každý na meno z Okresného národného výboru v Senci pod č. 259/14-3. Týmto výmerom bol im odňatý poľovný lístok. Nariadením boli im odňaté poľovnícke zbrane a strelivo. V odôvodnení bolo uvedené: „Toto opatrenie sa činí vo verejnom záujme, nakoľko nedostatok zveri a potreba šetrenia tejto vyžaduje z hľadiska národohospodárskeho obmedziť možnosť poľovačiek na najmenšiu mieru. Proti vylúčeniu odkladného účinku nie je odvolanie prípustné.“ O tom sa upovedomuje: Majiteľ poľovného lístku, Stanica SNB, Referát poľovníctva ONV v Senci, Odbočka Štb v Senci. Tento výmer urobil bodku za poľovníckym spolkom vo Veľkom Grobe. Samozrejme, bola to politická likvidácia. Vzápätí sa utvorilo nové poľovnícke združenie z členov, ktorí boli naklonení a úslužní novému politickému systému. Utvorilo sa ľudové poľovnícke združenie. Bolo to združenie, založené v období kolektivizácie z radov robotníckej triedy, roľníkov a pracujúcej inteligencie. Poľovali: Martin Vozár, Martin Andor, Michal Ingeli st., Michal Ingeli ml., Jozef Maszay, Dezider Holčík, Pavol Gálik, Martin Turcár, Daniel Turcár, Štefan Ingeli, Štefan Synak, neskôr Eugen Szimandel, Daniel Turcár ml., Karol Molnár, Jaroslav Pospíchal, Zoltán Tóth. Morálka a poľovnícka etika nebola silnou stránkou tohto združenia, pretože po krátkej dobe došlo k nezhodám a k vylúčeniu viacerých členov združenia pre pytliactvo a hazardovanie s majetkom. Kúpili si zo spoločného zbrane, šaty a peniaze sa premárnili. Po politickom odmäku poľovnícke združenie značne oklieštené ponúкло spätné prijatie do združenia. **Začiatkom 70tych rokov** sa začali zlučovať jednotné roľnícke družstvá. Samozrejme aj poľovníci, nakoľko poľovali na pozemkoch obcí, kde bolo JRD. Podľa vzoru družstiev sa museli zlučovať a tak družstvá obcí Veľký Grob, Reca, Nový svet a Boldog vytvorili spoločnú hospodársku jednotku i poľovnícke združenia, ktoré boli v každej obci sa museli zlúčiť. Tak vzniklo spoločné poľovnícke združenie DROP so sídlom vo Veľkom Grobe. Spoločné združenie zložené zo štyroch obcí malo spoločne hospodáriť na pozemkoch 3.406 ha. Nízky finančný rozpočet obcí a neuhý v podobe pytliactva bolo potrebné vykoreniť. Grobania prevzali po zlúčení hlavné funkcie. Predsedom sa stal Ing. Vojtech Andor, hospodárom Daniel Turcár ml., finančným hospodárom Štefan Ingeli, Jozef Uher a Michal Zongor. Zaviedla sa schôdzová činnosť, písanie zápisníc a finančné príspevky. Hneď v prvopočiatkoch boli pri pytliactve prichytení traja poľovníci, z ktorých jeden bol zo spolku doživotne vylúčený. **V novovzniknutom spolku** sa zaviedol odchov bažantov, začali sa budovať krmné zariadenia a posedy. Združenie v roku 1973 dostávalo poľovnícku chatu. O rok neskôr bola dokončená strelnica, ktorá spĺňala prísne kritéria. Úspech zaznamenal aj odchov zajacov. Na odchyte sa narátalo 1126 zajacov a na niektoré sa aj poľovalo. Naše združenie víťalo aj rôznych hostí v rámci družby s poľovníckym združením ZNIEV z Kláštora pod Znievom. Títo poľovníci mali možnosť poľovať na drobnú úžitkovú zver. Celkovo sa pôsobenie združenia dá charakterizovať ako plodné obdobie, nielen po stránke starostlivosti o prírodu, ale aj v rámci integrácie jednotlivých obcí a rozkvetu kultúrneho života

v obciach. Koniec týmto aktivitám urobili politické turbulencie od roku 1989. Po 28 rokoch bola ukončená funkcia predsedu PZ Ing. Vojtecha Andora. V súčasnosti združeniu predsedá Ing. Vojtech Andor ml., na základe zvolenia z roku 2011 po založení Poľovníckej spoločnosti Veľký Grob. Nové združenie má 22 členov. Zintenzívnili chov bažantov a každý rok kupujú nad 1000 ks bažantích kurčiat, ktoré sa po 12 týždňoch chovu pútajú do revíru. Významnú úlohu pri chove zohráva hospodár združenia Peter Turcár, ktorý na vlastnej záhrade dovolil postaviť chovné voliéry, kde sa bažanti chovajú a vypúšťajú do

revíru. Nové poľovnícke združenie sa po nevysporiadaných odpredajových sporoch so starou chatou rozhodlo vybudovať novú chatu v tesnej blízkosti starej chaty. Jaroslav Uher sa ujal projektového vedenia. Pomocou vlastných prostriedkov a darov tak členovia združenia budujú chatu. Treba pochváliť hlavne vytrvalosť a šikovnosť pri získavaní zdrojov. Takto plynul čas vo Veľkom Grobe a takto sa formovalo združenie, ktorého poslanstvom je v prvom rade starostlivosť o prírodu a zveľádovanie prostredia vókol našej obce.

pripravil: Béla Andor

V roku 2014 sme mali vo Veľkom Grobe viacero civilných svadobných obradov

V živote človeka nastanú okamihy, ktoré natrvalo poznačia jeho ďalšie smerovanie. Ak dochádza k spečateniu spoločného života dvoch ľudí uzavretím manželstva, tento okamih je zrodom novej rodiny, spoločných predsavzatí a plánov do budúcnosti. Prináša so sebou nové poslanstvá, väčšiu mieru zodpovednosti a vzájomnej tolerancie.

V zmysle zákona o rodine je manželstvo zväzkom muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia po splnení podmienok ustanovených daným zákonom. Manželstvo sa uzatvára súhlasným vyhlásením snúbencov pred orgánom obce alebo mestskej časti, ktorá vedie matriku, alebo pred orgánom registrovanej cirkvi, prípadne náboženskej spoločnosti. V uplynulom období snúbenci, ktorí uzatvárali manželstvo v našej obci, uprednostňovali skôr cirkevný sobáš, avšak v tomto roku vložili viacerí túto slávnostnú chvíľu do rúk práve starostovi obce. Dúfame, že aj forma civilného obradu zanechala v našich novomanželoch príjemnú spomienku, ktorá ich bude sprevádzať po celý ďalší život.

pripravila: Mgr. Karin Uherová – matrikárika ObÚ Veľký Grob

Ing. Jana Bedečová & Mgr. Stanislav Rambousek

Katarína Amešná & Miroslav Ručkay

Anna Vichnáleková & Juraj Jánošík

Erika Kočnárová & Marián Mihálik

JUDr. Michaela Kršková & Michal Čizmadia

Spoločenská kronika obce máj 2014 - november 2014

Narodili sa:

Katarína Kandráčová	2014.05.14
Simon Demčák	2014.07.06
Matej Kriška	2014.07.27
Adela Hesterová	2014.08.06
Nina Susková	2014.08.08
Stela Polačeková	2014.09.15
Maxim Farkas	2014.09.22
Adela Devečková	2014.10.06
Leonard Gerbery	2014.10.12
Lea Andorová	2014.11.06
Viktória Štefániková	2014.11.07

Uzavreli manželstvo:

JUDr. Michaela Kršková - Michal Čizmadia	2014.05.31
Anna Vichnáleková - Juraj Jánošík	2014.05.31
Mgr. Martina Kovalíková - Martin Gyenes	2014.06.07
Linda Žemberová - Mgr. Roman Lányi	2014.06.14
Ing. Jana Bedečová - Mgr. Stanislav Rambousek	2014.08.29
Erika Kočárová - Marián Mihálik	2014.09.03
Katarína Amešná - Miroslav Ručak	2014.09.06
Mgr. Michaela Bartoníková - Mgr. Ondrej Krajčovič	2014.10.04
Mgr. Ivana Fialová, PhD. - Mgr. Juraj Červenka	2014.10.11

Zomreli:

Ladislav Gálik	* 14.10.1948 - † 08.06.2014
Štefan Bihari	* 14.04.1969 - † 22.06.2014
Ing. Adam Kubík	* 03.10.1946 - † 01.08.2014
Ján Slovák	* 21.05.1935 - † 15.08.2014
Vojtech Gálik	* 13.05.1927 - † 15.08.2014
Irena Andorová	* 13.11.1941 - † 13.09.2014
Rozália Gašparovičová	* 28.08.1932 - † 10.10.2014
Ludovít Rigo	* 01.06.1935 - † 10.10.2014
Ondrej Štefko	* 28.11.1923 - † 25.11.2014

prpravila: Mgr. Karin Uherová, referentka OcÚ

Anotácia Ján Sucháň:

„S Bohom sa hrávam od mala.“

Aj v závere tohto roku 2014 Ján Sucháň „prináša na čitateľský stôl“ novú knižku s názvom „S Bohom sa hrávam od mala“. Zdá sa, že hra je Jánovi Sucháňovi vlastná. Nielen s loptou na športovisku, pri tenise, ale aj so slovom, ba aj s nami, čitateľmi a poslucháčmi, sú to jeho slová. Ba ešte viac. Sám hovorí, že sa nestal futbalistom, hokejistom či tenistom, ale stal sa v pokornom slova zmysle hráčom pre to **Božie slovo**. To, čo robí človeka lepším a pootvára dvere k tomu, čo človeka presahuje. Autor má veľa dôvodov na to, aby sa už „nehral“ na nespôsobilých terénoch a povzniesol sa nad všetko ľudské. On ale zostáva s nami na zemi a pokúša sa spolu s nami klásť si otázky, prečo sú veci tak ako sú a hľadá aj východisko, riešenie v ústrety budúcnosti. A táto jeho voľba v jeho knižke je aj umocnená zaujímavými príbehmi, aj ilustráciami Anny Bajzíkovej Hladkej, s ktorou autor spolupracuje už viac rokov. **Vstúpme a možno aj my v nej nájdeme povzbudenie...**

6. decembra 2014 sa vo Veľkom Grobe v kultúrnom dome uskutočnil krst tejto knihy – pána katolíckeho farára – Mgr. Jána Sucháňa. Príjemná spoločenská udalosť bola ešte emocionálne umocnená vystúpením ART MUZIC ORCHESTER z Červeníka. Nádherné biblické a súčasné piesne sa striedali s hovoreným slovom, s úryvkami z tejto knihy. „Bolo to úžasné“, tak hodnotili prítomní celé podujatie, ktoré svojim charakterom zároveň dotvorilo predvianočnú adventnú atmosféru.

- R -

Sviatočná gratulácia pre ľudí dobrej vôle

Zaujali nás veľmi výstižné slová speváka Miroslava Žbírku v jednej z vianočných piesní: „Čoraz viac pravdy má tvrdá päsť.“

Aby to tak nebolo, aby ste stretli vždy len príjemných a múdrych ľudí, s ktorými nájdete spoločnú reč, aby sa Vám lenivci a hlupáci radšej vyhýbali, aby pravdu a spravodlivosť neumlčali peniaze – ani hrubá sila, či úplatný sudca, to Vám zo srdca želajú všetci tvorcovia tohto vianočného čísla Vášho obecného časopisu! Želáme pokoj, pohodu, lásku a najmä zdravie pod vianočným stromčekom, ale aj v celom budúcom roku 2015!

-redakcia-

„Život vo Veľkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.
Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob,
Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk,
registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: Viliam Rigo, starosta obce.

Vydavateľstvo periodickej a neperiodickej tlače „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová,
IČO: 34644237, odborný dozor pri zabezpečení kompletných prác pri tvorbe časopisu.

Grafika: Peter Orbán – Zoxó Press.

ROČNÍK DRUHÝ, číslo druhé / december 2014. Ďalšie číslo vyjde v júni 2015.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ